

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2009 – ÅRGÅNG 23. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*"Jag är livets bröd"
(Joh. 6:35)*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.
Prenumerationsavgift 150 kr per år.

Redaktion:

Ingvar Adriansson (red.), Øyvind Edvardsen,
Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

**Prenumerationsavgift och gåvor till Bibel
och Bekännelse:**

LBKs postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

- Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

- Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

- Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

- Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

- LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Kära läsare och trossyskon

Vi har nu hunnit ett stycke in på det nya året 2009. Ständigt påminns vi om att vi lever i en värld fylld av oro, naturkatastrofer, krig, ekonomiska kriser m.m. Dessa omständigheter bör väcka eftertanke och tacksamhet över att vi i Sverige ännu inte har drabbats särskilt hårt. Vårt land är däremot drabbat av en avkristning, som troligen är mer omfattande än i de flesta andra länder. Inom Lutherska Bekännelsekyrkan ser vi med stor oro på detta allvarliga tillstånd och uppmanar våra läsare och trossyskon att sprida Guds Ord till så många människor som möjligt.

Sedan nära tio år tillbaka driver Lutherska Bekännelsekyrkan i egen regi en fyraårig utbildning av pastorer. Utbildningen sker i samarbete med våra systerkyrkor, främst i USA och Tyskland. Våra blivande pastorer får därigenom en utbildning fast grundad i den Heliga Skrift och den lutherska bekännelsen. För närvarande arbetar kyrkostyrelsen med en utvärdering av pastorsutbildningen. Avsikten är att ännu bättre anpassa vår utbildning till behov och resurser. ”Och han sade till sina lärjungar: Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.”(Matt.9: 37-38).

Vår kyrka har efter inbjudan beslutat att delta med två delegater vid Europa KELK-konferens i Riga månadskiftet april/maj 2009. Samarbetet med lutherska kyrkor inom vår kyrkogemenskap dvs. Konfessionella Evangelisk Lutherska Konferensen (KELK) är av stort värde. Vår kyrka får ett inflöde av kunskaper och erfarenheter från andra lutherska kyrkor.

Inom kort kommer arbetet med program för vårt sommarläger vid Hjälmgården, Lappe att påbörjas. Datum för sommarlägret är bestämt till den 23-26 juli. Ytterligare information kommer i denna tidning.

Ett viktigt arbete har påbörjats med att förbättra informationen på internet. En förbättrad utformning av hemsidan för att lättare kunna navigera sig fram till önskad information, samt tätare uppdateringar är önskvärt.

Det är mycket angeläget att nå alla människor med det glada budskapet om vår frälsning i Kristus Jesus. Allt i enlighet med missionsbefallningen. ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!” (Matt.28:19)

Torsten Carlsson
Kyrkostyrelsens ordförande

Brödet som ger liv

Av Stefan Hedkvist

Jesus hade av fem kornbröd mättat fem tusen män förutom kvinnor och barn. Men nästa dag var de hungriga igen. En del av dem sökte upp Jesus för att få mer att äta. Då höll Jesus en liknelsepredikan. Han jämförde andliga sanningar med något som de förstod sig på. De förstod sig på att äta och dricka. Därför liknade Jesus tron vid att äta och dricka. Det är en mycket lärorik jämförelse. Precis som vi genom att äta tillgodogör oss näring av brödet så tar vi genom tron emot de andliga välsignelser Kristus vunnit åt oss. Det som ger oss livskraft finns inte i oss utan kommer utifrån och vi tar emot det. Men det finns en skillnad också. Vanlig mat mättar inte så länge. Den livskraft frukostmackan ger varar knappt till lunch. Men den som tar emot den gåva Jesus ger ska leva för evigt.

Jesus höll en underbar liknelsepredikan. Han lärde folket att han blivit sänd av Gud för att ge världen liv. Han är Gud och människa i en person och har kommit för att utge sig själv som ett syndoffer för att världen ska leva genom honom. Det är genom tron på Jesus vi får evigt liv och inte på något annat sätt. Gud har utvalt de människor som ska komma till tro och väcker tron på Kristus i deras hjärtan. De som tror på Jesus äger evigt liv och han ska uppväcka dem på den yttersta dagen. Han ska inte förlora någon enda av dem som tror på honom. Detta är det renaste evang-

elium. Det är en underbar predikan ur Jesu egen mun att läsa om och om igen.

I sin predikan jämförde Jesus tron med att äta. Han sa: *"Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet ska leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen ska leva"* (6:51).

Men han förklarade också klart och tydligt att det var om tron han talade. Jesus sa: *"Den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta"* (v35). Och han upprepade: *"Den som tror har evigt liv"* (v47).

Men Jesus blev ändå missförstådd. Hur tror ni folket uppfattade Jesus när han sa: *"Det bröd jag ger är mitt kött, för att världen ska leva."* De tyckte det lät för galet. De trodde att han menade att alla

skulle börja tugga på honom. De började tvista med varandra och säga: *"Hur kan han ge oss sitt kött att äta?"* Så mycket förstod de av liknelser och jämförelser!

Folket tyckte att det Jesus sa lät galet fast det var den mest trösterika predikan. Det berodde på att de inte förstod jämförelsen. Deras tolkning var helt orimlig.

Jesus fortsatte att förklara för dem vad han menade genom att göra jämförelsen än mer orimlig ur deras synvinkel. Jesus förklarade att det är nödvändigt för alla människor att äta hans kött och dricka hans blod för att ha evigt liv i sig. Det gäller alla utan undantag genom hela historien från syndafallets dag till historiens slut. Endast den som äter Jesu kött och dricker hans blod har evigt liv och ska uppstå på den yttersta dagen - ingen annan.

Judarna borde nu ha förstått att han inte talade om att äta kött på vanligt sätt utan om tron som tillgodogör sig välsignelserna av Kristi offer. Ingen människa under Gamla testamentets tid blev frälst på något annat sätt än genom att äta hans kropp och dricka hans blod och ingen människa i NT:s tid kan bli frälst på något annat sätt. Hur åt Adam och Eva, eller Abraham, Människosonens kött? Hur drack de hans blod på något annat sätt än att de genom tron mottog Guds löfte om Kristi offer i vårt ställe? Att äta Människosonens kött och att dricka hans blod är absolut nödvändigt för att få evigt liv, för varje människa i varje tid, spädbarn som

vuxen. Hur äter spädbarn Kristi kött annat än genom tron som de fått i dopet? Det ätande och drickande som Jesus talar om är inget annat än tron som tar emot Frälsaren och tillgodogör sig de andliga välsignelser han vunnit åt oss.

Frälsningen genom tron på Jesus är den enda frälsningsvägen. Denna frälsningsväg utesluter all slags förtjänst. Det finns ingen orsak till det eviga livet i oss själva. Orsaken till det eviga livet ligger helt och hållet utom oss. Kristus är den som ger oss evigt liv som gåva och vi tar emot livet genom tron på honom.

Nu äntligen förstod folket - men blev de glada? Nej, de sa: *"Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?"* De ville inte ta emot evigt liv som en gåva. De hade ansträngt sig hela livet att göra svåra saker för att förtjäna evigt liv. De hade suttit stilla på sabbaten. Vet ni hur svårt det är att sitta stilla en solig dag när man vill ut och promenera eller leka, eller hugga ved? De hade fastat. Vet ni hur svårt det är att låta bli att gå till skafferiet? De hade tvättat händerna så fort de varit till torget. Skulle det inte vara värt något? Nej, Jesus skulle inte tro att han kunde komma och ändra på villkoren när de ansträngt sig under så många år. De hade inte tänkt ändra sig och ta emot det eviga livet som gåva. När de redan gjort så många svåra saker för att få en förtjänst skulle de minsann fortsätta anstränga sig tills de förtjänat allt. De stod inte ut med att höra att det eviga livet var en gåva som Gud gav alla människor. Då kunde ju även de som inte gjort ett dugg

för att lyda Guds bud ta emot evigt liv. Nej, det ville de inte vara med om.

Då frågade Jesus dem: *"Tar ni anstöt av det här? Vad ska ni då säga, när ni får se Människosonen stiga upp dit där han redan var? Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och liv. . . . Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."* Hittills hade Jesus talat om sitt kött som ger evigt liv. Men nu talar han istället om vårt kött och säger: *"Köttet är inte till någon nytta."*

Vår tro och vår frälsning är ett verk av Fadern, Sonen och den helige Ande.

Jesus använder här ordet på samma sätt som Bibeln gör på många ställen. Vårt kött står för allt vi är och har i oss själva. När det gäller andliga ting är köttet inte till någon nytta. Om någon försöker få det eviga livet genom sin egen prestation så är det inte till någon nytta. Det är Anden som ger liv och den helige Ande ger oss evigt liv genom evangeliets predikan. Kristi ord är Ande och liv.

Jesus framhöll att orsaken till vår frälsning ligger helt och hållet hos Gud. Han sa: *"Ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."* Frälsningen finns endast hos Kristus och den blir vår genom tron på honom. Tron är något som den helige Ande tändar i våra hjärtan. Anden ger oss den frälsande tron på Kristus genom evangeliets ord. Och det är inte en slump eller tillfällighet att Anden ger oss detta, inte heller beror det på oss. Det beror på att Fadern för oss till Kristus så att vi kommer till

honom. Denna undervisning är en stor tröst för oss eftersom den visar att vår frälsning inte beror på vår svaga, vacklande vilja utan tryggt vilar i den treenige Gudens hand. Vår tro och vår frälsning är ett verk av Fadern, Sonen och den helige Ande.

När Jesus med denna klara undervisning uteslutit människans medverkan och förtjänst från frälsningen lämnade många honom. Jesus frågade de tolv: *"Inte vill väl också ni gå bort?"* Simon Petrus svarade honom: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige."* Petrus gav uttryck för en enkel regel som vi också ska hålla fast vid i livets alla situationer: Vi ska hålla oss till Kristus och hålla fast vid hans ord. Till vem skulle vi annars gå? Kristi ord är det eviga livets ord.

Jesus varnade sina lärjungar för att överge den enkla regel Petrus uttryckt. Jesus sa: *"Har jag inte själv valt ut er tolv? Och en av er är en djävul."* Han syftade på Judas som skulle förråda honom. Elva lärjungar höll fast vid Jesu ord. De var trygga. Men en av dem hade i sitt inre övergett Kristi ord. Där man inte håller fast vid Kristi ord ger man fritt spelrum åt djävulen. Vi däremot ska hålla fast vid den enkla regel som Petrus framställde: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord."*

Bön: Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du vunnit frälsning åt oss genom ditt offer. Vi tackar dig för ditt ord som ger oss tron. Ditt ord är Ande och liv. Bevara oss så att vi hela tiden håller fast vid ditt ord. Amen.

Frågor och svar vid korsets fot:

Leder självmord alltid till evig död? Finns det någon tröst vi kan ge dem som drabbats?

Synden att begå självmord leder inte till evig död om den åtföljs av en frälsande tro på Jesus. Det kan därför vara möjligt för oss att trösta efterlevande, men det måste ske med eftertanke och varsamhet.

Möjliga orsaker

Det kan finnas olika skäl till att människor försöker och ibland lyckas med att ta livet av sig. Förmodligen är de flesta självmord resultat av en djup sorg och förtvivlan som avspeglar otro. Men otro är kanske inte orsak till alla självmord. Psykisk sjukdom som depression kan leda till självmord. I så fall kanske det inte behöver kopplas ihop med otro. Självmord kan också vara en förhastad handling som beror på själviskhet, ångest eller vredesutbrott och visar syndig svaghet men inte avsaknad av frälsande tro.

Viktiga saker att tänka på

När vi letar efter möjliga orsaker till självmord måste vi vara uppmärksamma på saker som omedelbart kommer fram. Vi bagatelliserar inte allvaret med självmord. Alltifrån Augustinus på 400-talet till idag klassas ofta självmord som mord. Orden i 1 Joh. 3:15 kommer in i bilden: "Ni vet att ingen mördare har evigt liv i sig." En del föredrar att klassa självmord

som stöld eftersom vi inte äger våra liv. Vi blev köpta till ett pris och tillhör Kristus. Vi har inte rätt att råna honom på det han har gett oss (1 Kor. 6:19,20). Thomas av Aquino lärde på 12-hundratalet att självmord var den värsta av alla synder eftersom offret inte fick tid att ångra sig. På medeltida sätt tog han för givet att en uttrycklig bekännelse var nödvändig för ånger.

Det här är problem som man inte kan nonchalera eller ta lätt på. Självmord är inte en gärning efter Guds vilja. Den är syndig, visar själviskhet och kärlekslöshet och är vanligen förödande för efterlämnade familjemedlemmar och vänner. Det går inte att komma ifrån att det är nödvändigt med ånger och frälsande tro. Denna sanning minimeras inte av medgivandet att självmord kan bero på extrem svaghet i tron eller psykisk sjukdom.

Liknande fall

Tänk på vad vi säger om en bekännande kristen som medvetet kör för fort och dör i en olycka, obetänksamt dricker sig full och dör av alkoholförgiftning, avsiktligt trotsar föräldrarnas förbud och dödsstörtar från ett tak eller i ett plötsligt vredesutbrott orsakar sig själv stora kroppsskador. Det råder inte brist på dumdristiga synder med allvarliga konsekvenser. Ändå medger vi möjligheten att en människa står

under nåden och ger uttryck för av Anden verkad ånger även om det inte kan ses av eller uttryckas för andra.

Troende beskrivs upprepade gånger i Skriften som människor som ger uttryck för gudsfuktan i kärlek och har hopp och mening i livet. Självmord verkar oförenligt med detta och komplicerar det hela. Vilken påminnelse om vikten av att vi aktar oss för att falla (1 Kor. 10:12) och varje dag ger vittnesbörd om vår tro! När allt kommer omkring är det sällan någon som vet när dödens stund är inne.

Väl avvägd tröst

Jag är tacksam för att du inte frågar av nyfikenhet eller i spekulationssyfte utan för att avgöra hur man ska trösta kära efterlevande. Vi vet alla att det bara är Gud som äger auktoritet att ge svar när det gäller alla offer för självmord. Vi har förmånen att ge all tröst vi kan utan att göra avkall på lag och evangelium. Genom att känna till att det kan finnas svag tro kan vi rikta ljuset på att vårt himmelska hopp grundar sig på Jesu fullkomliga verk. Även en svag tro griper om denna skatt. Kristi gränslösa kärlek utgör grunden för vårt begränsade men ändå starka hopp i åtminstone en del självmordsfall.

*Av professor Forrest Bivens,
Forward in Christ aug. 2008*

Spindelnätet på vinden

-Jag tror vi får leta på vinden, sa morfar till tioårige Jonas. Om jag minns rätt har vi en låda med gamla spel där.

Jonas hade sportlov och eftersom både mamma och pappa arbetade hela veckan hade han åkt till morfar och mormor några dagar. Men vädret var grått och trist och snön hade smält i skidbacken. Isen på sjön var täckt av vatten, så det fanns inte så mycket att göra, förutom utflykter till badhuset förstås, men man kunde ju inte ligga i vattnet hela dagen. Igår hade Jonas och mormor bakat. Idag hoppades Jonas att han skulle hitta något roligt sällskapsspel, för det fanns inga spel på morfars dator och ingen spelkonsoll till TVn.

Morfar öppnade vindsluckan i taket och drog ner stegen. Kall luft strömmade ner och Jonas och morfar gick försiktigt uppför de smala stegen. Vinden låg i halvdunkel men det strömmade in en del ljus från de två halvmåneformade vindsfönstren på gavlarna. När morfar hade tänt lyset blev det lättare att se. Alla grejer låg i kartonger och morfar började titta i dem och flytta på dem medan Jonas såg på.

-Jag har bestämt mig för att bara tro lite grann på Bibeln i fortsättningen, sa Jonas plötsligt. Det är ingen i klassen som tror så då tror jag mest i alla fall – ungefär lagom har jag tänkt tro.

-Jaha, sa morfar. Vad är lagom?

-Jag tänkte att sånt som vi får lära oss i skolan, det går jag med på. Det är ju viktigt, och de kan ju inte skriva fel i skolböckerna. Vi har hållit på med hur gammal jorden är nu och det kan man ju mäta. Och så har vi fått se en massa bilder på hur allt liv har utvecklats. Hur det har blivit fiskar och djur på jorden och apor och människor, det finns det ju massor med bilder på. Men Jesus ska jag tro på, allt om honom. I kyrkan pratar vi ju mest om Jesus, inte så mycket om världen och så. Så då är väl Jesus viktigast och det här med världen och universum och hur det kom till är inte så viktigt.

-Säger du det, sa morfar eftertänksamt, och sen blev han tyst en stund. Han lyfte på en låda och ställde den åt sidan. Sedan rätade han på ryggen och tittade bort mot ett av fönstren.

-Har du sett! Ett spindelnät, sa han sen. Kom så tittar vi lite mera på det.

-Vad stort det är, sa Jonas. Det är nog gammalt. För här är ju så kallt på vinden så spindeln måste väl ha gjort nätet på sommaren.

-Kanske det, sa morfar.

-Tänk att det har hållit så länge! Att det inte har gått sönder.

-Ser du att nätet är fäst på många ställen, Jonas? Vad tror du händer om jag plockar bort en av trådarna som sitter fast mot fönsterkarmen?

-Då börjar väl nätet gå sönder. Det beror förstås på vilken tråd du tar. Den som går åt sidan där gör nog inte så mycket, men om du tar bort den som kommer uppifrån så faller det snart ihop.

-Vi kan väl pröva, sa morfar, och tog bort en av trådarna på vänstra sidan.

-Se, det klarar sig ganska bra, jag hade rätt, sa Jonas. Pröva med den som kommer uppifrån nu. Morfar lossade tråden som var fäst högst upp i fönstret. Sakta började nätet falla ihop av sin egen lilla tyngd och snart lossnade ett par trådar till på sidorna. Det fina spindelnätet klibbade ihop sig och var snart helt förstört.

-Precis som jag trodde, sa Jonas. Alla trådarna måste sitta fast på rätt ställen för att nätet ska hålla.

-Det var en bra iakttagelse, sa morfar. Om vi ska prata lite vetenskapsspråk så kan vi säga att du la fram en hypotes, eller en gissning, som du sedan testade, och nu har du också formulerat en teori om hur spindelnät fungerar. Men här är lådan med spel. Nu går vi ner. Det är så kallt här uppe och jag har börjat frysa.

-Vad tror du händer om man tror lagom på Jesus och hoppar över en del andra saker som också står i Bibeln? sa morfar när han hade stängt vindsluckan.

-Det viktigaste är väl att man tror bara, sa Jonas.

-Vilken nytta gjorde spindelnätet när vi hade lossat några trådar och det började falla ihop?

-Det blev ju värdelöst. En enda liten klump. Det fungerade inte längre. Det räckte inte att det var fäst på tre ställen, för de fästena lossnade också.

-Om man tror lagom på Jesus, vad tror man då?

-Att han har dött för mina synder? Att jag får komma till himlen?

-Hur kom synden in i världen?

-Genom syndafallet..

-Hur var världen före syndafallet?

-Perfekt och god.

-Hur kom världen till?

-Gud skapade den på sex dagar, men i skolan lär vi oss att det tog miljarder år.

-I skolan får du lära dig vad de flesta forskare anser just nu. Men ingen av dem var med vid skapelsen. Så de måste gissa rätt mycket. Och de

flesta vill gissa på sådant som utesluter Gud. Då tar de bara med och berättar om sånt som passar in i deras tankar om världen. I Bibeln berättar världens byggmästare själv om hur det gick till när han skapade världen. Gud minns hur han gjorde och han har berättat det för oss.

-Jaha, det har jag inte tänkt på.

-Och tron är som ett spindelnät, helt värdeöst om det inte är fäst i rätt saker. Det såg du ju själv.

-Du är lurig, morfar. Jag fastnade visst i mitt eget nät. Haha! Men nu spelar vi. Vi pratar mer sen, för det var kul.

Gunilla Hedkvist

Sommarläger på Hjälmargården 23-26 juli

Information och program kommer i nr 2 av

Bibel och Bekännelse

Anmäl er redan nu till Anna Karlsson

Tel 0372-19068

Mobil 070-6693849

E-mail annaskuriosa@telia.com

Batterier och fåglar

Den som designade det stora varuhuset ville nog få mig att känna att jag aldrig handlat tillräckligt. På väg till kassan passerar jag ett ställ med ficklampor som får mig att undra om jag har allt jag behöver. Lite längre fram hamnar jag framför ett ställ med en massa batterier och en skylt som frågar: "Är du säker på att du har så det räcker?" Affären vill tjäna pengar och drar fördel av min osäkerhet. Jag undrar vad som skulle hända om jag frågade damen framför mig i kön: "Ursäkta mig, men kan du tala om för mig vad man ska ha ficklampor till?" Skulle hon kanske med en trött suck svara: "Hm. . . kanske till att göra slut på batterier?"

Medan jag väntar undrar jag hur det skulle låta i Guds öron om en människa sa: "Mitt mål här i livet är att förbruka batterier." Är inte mat och kläder när allt kommer omkring bränsle, energikällor, precis som ficklampsbatterier? Men min osäkerhet gör mig nervös: "Jag måste ha mat och kläder. Min bil slukar bensin. Banken kräver att räntan betalas i tid. Ja, mitt mål den här veckan är att tjäna tillräckligt med pengar så jag kan 'köpa mer batterier'."

Om jag bara kunde hålla mig borta från det här varuhuset tillräckligt länge för att lyssna! Jesus sa en gång att en fågel skulle kunna ge mig en lektion om bekymmer, om att skaffa sig och äga saker.

Vad är syftet med alla varelsers liv? Att överleva? Se på fåglarna! Sår svalorna säd på våren? Kommer kråkan och sköter om åkern? Kan höken skörda när hösten kommer?

Ställ dig frågan vilket budskap du ger din Far när du gör dig bekymmer. Är det inte att du betvivlar hans makt eller önskan att ge dig vad du behöver?

En kista grävs ner på kyrkogården. Hur går det med all stress och alla bekymmer den människan har haft?

Som en skarp kontrast offrade Jesus sitt

liv frivilligt. Om det hade varit hans mål att överleva en dag till hade han aldrig underkastat sig korset. Men han gjorde vad hans Far begärde – och vad vi behövde.

När en ficklampa går sönder hamnar den bland soporna. När en fågel dör förmultnar den. Men Jesu kropp ruttnade inte, för hans Far gav honom liv. Fadern bestämde att hans barn skulle få leva. Och så blev det.

Denne oförstörbare Jesus kallar nu på dig för att du ska lita på hans Far som din egen Far. Det betyder att du medges lika mycket stress över mat och kläder som Jesus hade. Ingen mer oro för det bränsle du behöver för att tjäna din nästa och din Frälsare.

"Se på fåglarna", säger Jesus. Kan en kanadagås spara ett extra förråd i en liten silo? Spekulerar sparvar om hur skörden kommer att bli?

Ställ dig frågan om dina bekymmer någonsin har förändrat något till det bättre. Har de gett tillbaka något som du tappat bort eller förstört? Har de köpt dig mer tid? Har de gjort dig trevligare att vara tillsammans med?

Din Skapare ger dem han skapat vad de behöver. Och när du har gjort det du skulle, när din trötta kropp vilar i jorden, har Gud bestämt att han ska ge dig liv än en gång i sitt underbara rike.

På något sätt sörjer Gud för och skyddar sina fåglar. Han kommer aldrig att glömma sina egna kära barn som han gjort till sina egna till priset av Jesu dyrbara blod.

Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? (Matteus 6:26,27)

Thomas Jeske,
WELS-pastor i Omaha, Nebraska

Hon är hemma nu

I februari 1905 föddes en liten flicka i mellersta Finland, som då var autonomt storfurstendöme tillhörande Ryssland. Under sitt långa och händelserika liv skulle hon få uppleva hur Finland blev självständigt och så småningom gick med i EU. Hon skulle få betala sina vardagsinköp med rubel, mark och euro.

Flickan hette Eva Konkola. Pappan var godsägare, men han dog när Eva var sju år. Mamman fick då bära ansvaret för godset och de fem barnen. Unga Eva var en duktig medhjälpare och deltog tidigt i allt arbete både ute och inne. Det hon lärde sig blev senare till stor välsignelse och nytta. Hon utbildade sig till hushållslärare, arbetade på en husmorsskola i numera ryska Karelen och gifte sig 1929 med agronomen Per-Erik (Pekki) Söderström. De fick sex barn. I samband med andra världskriget var Pekki under långa perioder ute vid fronten och kämpade för Finlands självständighet. Eva skötte då mycket av hans arbete som förvaltare på en herrgård samtidigt som hon tog hand om barn och hushåll och tog emot krigsflyktingar från Karelen. Ett av barnen föddes under denna tid och Pekki fick via ett telegram veta att han fått en son.

1943 fick Pekki i uppdrag att delta i arbetet med att hjälpa 400 000 flyktingar från Karelen att få bostad och arbete. Familjen flyttade till Helsingfors, men

måste i februari 1944 fly undan bombningarna av huvudstaden. De bodde några år i Tammerfors där Eva köpte två matserveringar och lagade lunch åt fabriksarbetare. 1949 fick Pekki tjänst som förvaltare på ett gods vid

Finska viken där familjen också bodde tills de 1956 flyttade till närbelägna Borgå. Där hade Eva lärartjänst från 1950 fram till pensioneringen. Det är omvitnat hur mycket hon engagerade sig för eleverna och ville att de skulle må bra.

Redan i barndomshemmet hade Eva lärt känna Bibelns Gud. Luthersk kristendom, fromhet, glädje och humor präglade det Söderströmska hemmet. 1974 kom Eva till en Biblicumkurs där professor Becker medverkade.

Det blev flera besök i Sverige av både Eva och Pekki. 1975 blev de medlemmar i Lutherska Bekännelsekyrkan. Senare prästvigdes sonen Jukka i S:t Matteus församling i Uppsala för att tjäna som präst för medlemmarna i Finland, numera LBKs finsktalande systerkyrka.

Jag hade förmånen att vara Evas vän i nära 35 år. Jag har sett rummet hon kallade sin skattkammare där hon klätt väggarna med foton på alla barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Hon bad för dem dagligen. ”Jag vill att de alla ska komma till himlen”, sa hon. Jag har sett dörrarna som hade smala hyllor på baksidan för alla kassetter med bibelföredrag och predikningar som hon lyssnade på medan de ständigt flitiga händerna stickade, virkade, sydde och vävde enastående fina saker som hon gav bort. Hon kom

till oss och skickade mig och min man på ”lillsemester” ett dygn, tog hand om hela barnaskaran och bjöd på nybakade munkar när vi kom tillbaka. Då var hon närmare 80 år! Sista gången vi sågs hade hon fyllt 103 år och såg fram emot att få möta sin Frälssare. Nu är hon hos honom. Tack gode Gud för min kära vän och härliga förebild Eva Söderström.

Birgitta Erlandsson

Läger i Vännäs

På nyårsdagen åkte ett gäng förväntansfulla LBK-ungdomar norrut från Alvesta tågstation. I Stockholm och Norrköping anslöt ytterligare lägerdeltagare och till slut var vi omkring 15 LBKare ombord. Målet med tågresan var Vännäs, en liten by strax väster om Umeå, där några dagars samvaro med bröder och systrar i tron väntade. Väl framme i Vännäs, tidigt på fredagsmorgonen, möttes man direkt av en bitande kyla, hela 22 grader kallt! Vi åkte därefter bil till lägergården där frukost och morgonbön väntade. Platsen för lägret var för övrigt den lägergård där LBKs kyrkokonferens hölls år 2000.

För den andliga undervisningen stod Peter Öhman och Øyvind Edvardsen, och ämnena som behandlades var bland annat: "Gud - vem är det?", "Jag - ett Guds barn?" samt "Vilket underbart byte!" Efter varje bibelstudium delades vi upp i mindre grupper, där det gavs möjlighet att diskutera och ställa frågor om det aktuella ämnet. Förutom bibelstudier hann vi också med körövningar,

sällskapsspel och utomhusaktiviteter – där vikten av varma kläder gjorde sig påmind för oss söderlänningar.

Under söndagen firade vi gudstjänst tillsammans och hade därefter ytterligare bibelstudier under dagen. På kvällen var det sedan dags att skiljas åt och åka hem, styrkta i tron och av närheten till våra bröder och systrar i tron.

Ett stort tack riktas till Lutherska Immanuelsförsamlingen, till familjen Lindmark för utsökt förplägnad och till Øyvind och Peter för andlig undervisning. Vilken fantastisk välsignelse att ha så duktiga och sakkunniga lärare!

Erik Eliasson

Foto: Lovisa Sjöqvist

Församlingsnytt

S:T MARKUS FÖRSAMLING, LJUNGBY

MEDLEMSUPPTAGNING

Max Persson, 1/2 2009

S:T PAULUS FÖRSAMLING, STOCKHOLM/UPPSALA

DOP

Shanti Paulina Adriansson
Dotter till Adina och Anton
Adriansson

Född 20/11 2008

Döpt 30/11 2008

Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare. Tit 3:4-6

Amerikansk professor på besök

Den 6 - 14 januari hade LBKs seminarium i Ljungby än en gång glädjen att ha en amerikansk professor på besök. Vår ena systerkyrka i USA (WELS) har under hela 2000-talet regelbundet sänt professorer för att undervisa vid LBKs prästseminarium i Ljungby. I januari hade vi besök av professor Paul E. Zell i nästan två veckor. Han undervisade utifrån Efesierbrevets grekiska grundtext. LBKs prästkandidater Karl Birkenfjäll, Öyvind Edvardsen, Nils Hult och Anders Nissen deltog i kursen liksom Tony Barthels, amerikansk gäststudent vid ELFKs seminarium i Leipzig. Större delen av LBKs pastorer kunde vara med en eftermiddag då de var samlade för pastoral-konferens i Ljungby.

Paul Zell är 52 år gammal. Hans fru sedan 25 år heter Cathy. Tillsammans har de barnen Joseph (22), Emily (19) och Heidi (16). Paul Zell framhåller sin hustru som en viktig stöttepelare genom åren som pastor och professor. Dessutom var hans far en stor förebild med sina 42 år som pastor och professor i WELS. Deras tre barn har alla valt att utbilda sig i WELS skolsystem för pastorer och lärare. Sonen Joseph börjar till hösten på seminariet i Mequon efter fyra år på Martin Luther College, en skola där också flera LBKare har gått genom åren. De två döttrarna går båda i skolor som förbereder dem för läraryrket inom WELS.

Paul Zell ordinerades till präst 1983 och har tjänat församlingar

i South Dakota och Georgia. Han har också undervisat i fem år på en WELS High School i Minnesota. 2002 antog han en kallelse att undervisa vid Wisconsin Lutheran Seminary. Där tjänar han tillsammans med andra professorer för att förbereda nya pastorer för kyrkan. Själv undervisar han i predikokonst (homiletik) och Nya testamentet. Dessutom hjälper han till med gudstjänster en gång i månaden i en av de många församlingarna i området runt Milwaukee.

WELS ser det som en del av sitt ansvar att hjälpa sina systerkyrkor runt om i världen med utbildning av lokala pastorer och lärare. Det har lett till att de 2006 inrättade en professur som innebär att undervisa vid olika systerseminarier i hela världen. Professor Ken Cherney innehar den posten. Han ska i år undervisa i Nigeria och Indien och kommer i april till Ljungby. Paul E. Zell har också undervisat tre gånger i Indien då han var medlem i en kommitté som arbetar med mission i Indien. Han säger om indierna att det varit uppbyggligt att se hur de vuxit i kunskap och kärlek till Skriften och de lutheriska bekännelseskriterierna. Zell har också undervisat sju veckor vid seminariet i Hongkong, samma seminarium som John Vogt undervisade vid våren 2006.

Paul E. Zell ser det som en stor glädje varje gång han får läsa en epistels storslagna grundspråk som förkunnar Guds nåds härlighet och kyrkans enhet i Kristus.

”Det är ett särskilt privilegium att få göra det tillsammans med unga bröder i tron som bor tusentals mil från mitt hem och som förkunnar evangeliet om vår Herre Jesus på ett annat språk och i en annan kultur.” Han förstår att LBK och kristna i Skandinavien möter andra problem än de WELS möter i USA. Men han pekar samtidigt på likheterna. ”Där syndare blivit kallade från mörker och död till ljus och liv i Kristus styr han allt till det bästa för kyrkan. Där sörjer han också för fred och styrka till lemmarna i sin kropp. Vilken tröst det är!”

Professor Zell var tacksam att få undervisa i Ljungby. Han mötte studenter som han säger älskar Guds Ord, som var gästfria och respektfulla och som Gud vår Frälsare rustar för tjänst i LBK. Han var också imponerad av de fina lokalerna som S:t Markus församling i Ljungby har och av det stora teologiska biblioteket där han drog sig tillbaka för att läsa och studera. Om det svenska landskap han såg passera genom fönstret på tåget på väg till flygplatsen sa han: ”Jag önskar att jag hade mer tid till sightseeing. Men jag måste rätta mig själv. Jag reste inte till Sverige för att uppleva Guds skapelse utan för att undervisa i Guds Ord, och genom det blev jag rikt välsignad.” LBKs studenter tackar honom för att han undervisat det sanna Guds Ord och önskar honom välkommen tillbaka.

Öyvind Edvardsen

Ordet visar att Jesus är Gud

*I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.
Han var i begynnelsen hos Gud. (Johannes 1:1,2)*

Johannes inledningsord kommer överraskande och fångar vår uppmärksamhet: "Det här låter bekant." Och så är det. Johannes upprepar inledningsorden i Första Mosebok och det är ingen tillfällighet. Inspirerad av den helige Ande vill han inskräpa hos sina läsare att Jesus inte var en vanlig människa. Jesus är den store "Jag Är." Han var inte bara hos Gud i begynnelsen (innan något var skapat). Han är faktiskt Gud själv. Och även om Jesus är sann Gud är han på samma gång en alldeles särskild person. Som sådan kan han vara "hos" Gud samtidigt som han "är" Gud.

Detta är en sanning som överstiger vår mänskliga fattningsförmåga. Det är inte något som vi kan begripa genom logik eller förnuft. Det är en sanning som vi måste ta emot i tro. Men att Jesus är det eviga Ordet är mer än en kunskap som sitter i huvudet och är reserverad för teologer. Den är nödvändig för frälsning. Den är något vi måste tro för att bli frälsta. Det är därför Johannes skrev ner de här orden. I slutet av sitt evangelium säger Johannes att det han har skrivit har han skrivit "för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn" (20:31).

Vi firar vår Herres och Frälsares födelse genom att högtidlighålla hur Gud kom till oss i stor ödmjukhet och inte bara levde ibland oss utan även tog på sig vårt kött och blod och blev en av oss. Men det är mycket viktigt att vi inte låter vårt fokus stanna vid krubban så att vi förlorar korset ur sikte. Det är genom korset som Jesus ger oss liv.

Ordet är Jesus. Jesus är Gud. Det enda sättet för oss att lära känna den sanne Guden är genom Jesus. Vi har nyligen firat Jesu födelse. Snart ska vi på nytt betrakta hans lidande. Och sedan ska vi bevittna hans korsfästelse, uppståndelse och himmelfärd. Och allt som vi ser Jesus göra är vittnesbörd om Guds kärlek till oss och hans innerliga önskan att vi ska vara tillsammans med honom i evigheten.

Jesus är Ordet och Jesus är Gud.

*Herre, tack för att du har uppenbarat dig för oss genom Jesus, Ordet. Håll vår blick stadigt fäst vid Jesus och vad han har gjort för att vinna frälsning åt oss så att vi kan tro och ha liv i hans namn.
Amen.*

Ur Meditations